

Islams Principper

www.masjed.dk

Kapitel 3

Profeternes rolle

Profeternes rolle, oprindelse og nødvendighed.

Kort oversigt over profeternes historiske rolle

Profeten Muhammad

Et rationelt forsvar for Muhammad som profet

Arabien - Et afgrundsmørke

En diamant blandt en bunke sten

En revolution kommer

Hvorfor al den fjendtlighed?

En ændret mand ved fyrre års - Alderen, hvorfor?

Hans altomfattende meddelelse

Hans bidrag til den menneskelige tænkning

Den største revolutionære

Den endelige bekræftelse

Profetrækkens afslutning

PROFETERNES ROLLE

Vores fremstilling her, har indtil dette punkt berørt:

Menneskets rette kurs er at leve i lydighed overfor Gud. For at kunne leve et sådant liv, er viden og tro absolut nødvendigt, det samme gælder hvad angår kendskabet til Gud og Hans egenskaber, hvad behager Ham, og hvad mishager Ham. Den vej Han har valgt og dommens dag, er med de øvrige ting viden, når troen på dem er uafvigelig hedder det Iman.

Islams Principper

www.masjed.dk

Gud har i Sin godhed sparet mennesket for de slidsomme betingelser det ville være at skaffe sig disse oplysninger ved personlige anstrengelser, og i stedet har Han åbenbaret denne viden til profeterne. Han har udvalgt profeter fra menneskeheden, og befalet dem at overbringe Guds vilje til andre mennesker, for at vise den rette vej, og derigennem har Han sparet menneskeheden for megen ulykkelighed.

En mand eller kvindes pligt er, at erkende en af Guds sande profeter, og tro på ham og hans lære, og uden indvendinger at følge og adlyde ham. Dette er vejen til overlevelse.

I dette kapitel skal vi se på oprindelse og historie, hvad angår profeternes rolle.

PROFETERNES ROLLE, OPRINDELSE OG NØDVENDIGHED

Gud har meget gavmildt sørget for at mennesket, med alle dets behov i dette univers. Almindeligvis ankommer ethvert nyfødt barn i denne verden med øjne til at se med. ører til at høre med. næse til at lugte og ånde gennem, hænder til at føle med. fødder til at gå på, og en hjerne til at tænke med. Alle disse muligheder, egenskaber og styrken i dem, er med til at sørge for ethvert behov vi har, hvert lille behov er på forhånd dækket og taget vare på.

Det samme gælder for den verden vi lever i, alle de essentielle ting vi behøver til livet, er tilstede. Luft. lys, varme og vand og så videre. Et barn vågner op. åbner sine øjne, og finder føde ved sin moders bryst. Dets forældre elsker det instinktivt, og i deres hjerter er der plantet en uimodståelig trang til at se efter barnet, og til at opdrage det og give det fra deres egne behov, ved at opofre for dets velbefindende.

Islams Principper

www.masjed.dk

Under den beskyttende varetægt, og Hans forsynende hensyn, vokser barnet op, og får på ethvert af sit livs stader, alle sine behov dækket. Al le de materielle betingelser for overlevelse, bliver opfyldt. Barnet finder, at hele universet er til dets tjeneste.

Mennesket er desuden blevet velsignet med styrke og kapacitet både hvad angår fysik, mentalitet og moral, noget som det har behov for i livets kamp. Men disse gaver har Gud ikke distribueret i lige mål. Havde han gjort det, ville menneskene være totalt uafhængige af hinanden, og derigennem ville Han have overflødiggjort gensidige hensyn og samarbejde. Derfor er det menneskeheden som helhed, der besidder alle nødvendige forudsætninger for at overleve. Kapacitet er distribueret blandt menneskene i sparsomt mål, og uensartet.

Nogle besidder fysisk styrke og tapperhed, mens andre udmærker sig gennem mental kapacitet. Nogle er blevet født med større kunstnerisk evne end andre, der måske udmærker sig ved at have en skarp tunge, endnu andre har militært strategiske evner, eller forretningsmæssigt talent, matematisk snilde, videnskabelig opdagetrang eller måske en filosofisk tilbøjelighed. Disse er særlige evner, der alle er af stor betydning for menneskenes kulturs bevarelse og videreførelse. Alle disse evner og talenter er gudgivne gaver. De er medfødte, hos de mennesker der udmærker sig ved at besidde dem, de kan ikke fremelskes gennem uddannelse og træning alene.

Reflekterer man over disse gaver fra Gud, forstår man at de er blevet distribueret på en storslået måde. De evner der er almindeligt behov for til vedligeholdelse af den menneskelige kultur, er blevet givet til de fleste mennesker, hvorimod de særegne egenskaber, som kun er nødvendige i mindre målestok, er blevet givet til de få. Der er mange soldater, bønder, kunstnere og arbejdere; men sammenlignet, er militære generaler, intellektuelle, professorer og statsmænd, få. Reglen synes at være den, at jo større kapacitet og genialitet vi søger, jo færre mennesker synes at besidde den. Supergeniet,

Islams Principper

www.masjed.dk

der efterlader sit mærke på menneskeheden historieskrivning igennem århundreder, er stadig sjældent.

Her står vi så overfor et andet spørgsmål: behøver menneskeheden kun specialister indenfor områder som lov, politik, videnskab, matematik, mekanik, finans og lignende områder? Eller behøver de tillige specialister til at vise dem vejen til Gud og frelse? Der må helt klart være nogen til at fortælle menneskeheden formålet med det skabte, og hele livet, hvad mennesket er, og hvad der er årsagen til at det er til, hvem der har forsynet det med evner og forråd, og hvorfor. Hvad er den rette afslutning på livet, og hvordan opnås den, samt hvad er de sande livsværdier, og hvordan når man dem.

Vores argumentation nægter at acceptere at Gud, der har forsynet mennesket med alt helt ned til det mindste behov, ikke tillige skulle have forsynet mennesket med løsningen på dette største af alle de væsentlige spørgsmål. Det kan ikke forholde sig sådan, og det gør det heller ikke. Alt imens Gud har frembragt mennesker af format indenfor videnskab og kunst, har Han også frembragt mennesker med dyb indsigt, vision og intuition, til at forstå Ham. Han gav dem åbenbaring af det guddommelige og retskaffenhedens vægt, samt fromhed. Han gav dem viden om livets mening og mål, og lærte dem værdien af moral, Han overlod i profeternes varetægt at videregive Sine guddommelige åbenbaringer til resten af menneskeheden, det er disse sendebud fra Gud, vi kalder profeter.

Profeterne adskiller sig fra andre i det menneskelige samfund ved deres særlige egenskaber og et helt naturligt formet sind, og et fromt og retskaffent livsforløb. I store træk kan man sammenligne deres særegenhed med kunstnere og andre, der har et særligt medfødt talent. Geniet i mennesket er sin egen annoncering, og det overføres automatisk til andre mennesker, når de hører, ser og accepterer det.

En profets sind opfatter således ting som andre mennesker ikke opfatter klart, en profet kaster således lys over nogle punkter, som andre mennesker ikke selv ser. En profet har indsigt i så fine finesser i væsentlige spørgsmål, som intet andet menneske

Islams Principper

www.masjed.dk

kunne tænke sig frem til, selv efter mange års dyb spekulation og meditation. Tvivlen forsvinder, og årsagen i vores sind accepterer - mens vore hjerter føler ordenes sandhed.

Vores erfaringer i livet bærer vidne om sandheden og visdommen i en profets inspirerede tale . Hvis vi selv skul le forsøge os med at fremlægge nogen lignende teori fra vores eget sind, ville vi utvivlsomt møde afmagt på grund af manglende evner. I alle affærer og på alle områder er profetens indstilling, sandfærdighed, ligefremhed og noble fremtræden, nær den menneskelige perfektion, og en profet vil aldrig udtrykke noget forkert

eller begå fejl, eller ondskabsfulde handlinger. Tværtimod, en profet vil altid opfordre til det gode og fromme, og han vil være den der praktiserer, det han belærer andre om. Hverken ord eller handling hos disse mennesker kan tilskrives egne interesser. En profet vil måske li de for an d res velbefindende, men han vil aldrig lade andre lide for sit velbefindende.

Når det bliver helt klart at en profet er et sandt sendebud fra Gud, er det naturligt og korrekt, at hans ord bliver accepteret, og hans ordrer efterfulgt. Det er ulogisk at acceptere en profet som værende sendt fra Gud, og så derefter ikke at følge de råd og ordrer som han pålægger sine medmennesker i Guds navn. Selve det at acceptere og adlyde hans befalinger, er en bekræftelse på at man gennem accepten af den sendte, søger

Guds vilje og velbehag. At nægte lydighed mod ham, vil på denne måde være lydighedsnægtelse mod Gud, hvilket vil lede til fortabelse.

Det er en selvfølge og en naturlig pligt, at adlyde og efterleve en instruktion fra en af Gud sendt profet, betingelsesløst. Det er muligvis ikke let i øjeblikket til fulde at forstå og se nytten i en given ordre fra en profet, men selve det, at det er en instruktion fra en profet, er garanti nok for sandheden i den. Vores manglende evne til at forstå, behøver ikke at betyd e at der er noget g alt med instruktionen , det er nok nærmere vores forståelse der er noget galt med.

Islams Principper

www.masjed.dk

Visse mennesker indrømmer integriteten og sandheden hos en profet, uden at de når en egentlig tro på ham (Iman), og uden at de derfor ændrer deres liv i henhold til hans lære. Et sådant menneske er ikke alene kafir, men er tillige uforskammet, fordi de ikke adlyder og følger en profet, efter at de har vedkendte, at han er et sandt sendebud. At følge usandhed efter at man har erkendt sandheden - hvad kan være mere inkonsekvent end det?

Nogle mennesker erklærer: «Vi behøver ingen profet for vores retledning, og vi skal nok selv finde vores vej.» Dette er heller sandt, for vi kender jo alle til geometri, og vi ved at der mellem to vilkårlige punkter kun kan være en lige linje, alle andre vil forblive mere eller mindre skæve, ifald de ikke er lige, vil de aldrig nå målet. Det samme gør sig gældende i Islam, det er den lige vej (**sirat al mustaqeem**). Denne vej begynder hos mennesket, og den går direkte til Gud, alle andre veje må vige. Denne vej er blevet påvist af profeterne, og der er ingen andre lige veje end denne. Den person der ignorerer denne vej for noget andet, vil snart finde sig selv i en blindgyde, skabt af hans egen fantasi. Hvad kan man tænke om en person, der har mistet sin retning og vej, og ikke så snart en anden viser ham den rette vej siger til gengæld: »Jeg agter ikke at følge dit råd, og den vej du har vist mig, jeg vil hellere gruble over det selv, her hvor jeg er fortabt, og derefter søge at finde vejen.» At vælge denne løsning når der er profeter tilstede, er ren stupiditet. Hvis alle og enhver ønsker at starte fra bunden selv, vil det blive et stort tab i energi og tid. Vi går aldrig frem på denne måde, hverken i kunstens eller videnskabens arena, hvorfor skulle vi så gøre det her? Går man lidt dybere ind i emnet, står det hurtigt en klart, at en person der fornægter en sand profet, ikke vil kunne finde vejen til Gud, hvad enten den så skulle være skæv eller lige. Dette skyldes, at en person der nægter at tro på, og at følge råd fra en sandfærdig, påtager sig en så pervers indstilling, at han gradvist mister dømmekraften, i forhold til hvad der er sandt og hvad der er falskt. Vedkommende person bliver offer for sin egen arrogance, fornægtelse og mangel på dømmekraft. Måske skyldes fornægtelsen en form for falsk arrogance eller blind konservatisme, eller blind tiltro til forfædres sædvane, om ikke trældom overfor det lavere selvs ønsker.

Islams Principper

www.masjed.dk

Hvis dette er tilfældet, er det tydeligt en umulig opgave at nå til en taknemlig underkastelse af profeternes lære.

På den anden side, hvis en person er sandhedselskende og oprigtig, så står vejen til virkeligheden helt åben for ham. I så fald vil vedkommende finde, at profeternes lære ikke er andet end ekkoet fra hans egen sjæl, og at det at opdage profeterne, ikke er andet end at genopdage sig selv.

Hævet over alt, er det faktum at profeterne er blevet oprejst af Gud Selv. Det er Ham, der har sendt dem til menneskeheden for at overbringe sin meddelelse til sine folk. Det er beordret af Ham, at vi skal have tro på Hans profet, og følge ham. Den der ikke følger Guds ordre bliver en rebel. Der kan vel ikke være nogen tvivl om, at en der nægter at adlyde sin regents vice-regent, nægter at adlyde dem begge. Universets Herre, kongernes Konge, den ab so lut Hers kende her gjort det obligatorisk for menneskeheden at følge Hans profeter, og at adlyde dem på Hans autoritet. Enhver der fornægter dette, er kafir, hen være sig troende på Gud eller ej.

KORT OVERSIGT OVER PROFETERNES HISTORISKE ROLLE

Lad os se historisk på profeternes rolle. Lad os se på hvor lang denne kæde er, hvordan den begyndte, og hvordan den til sidst nåede sin komplette udstrækning med den sidste profet Muhammad (Allahs fred være med ham).

Hele den menneskelige race kom fra en mand, Adam. Det var fra ham at hele den menneskelige familie udbredte sig over jorden. Både historie og religion, af alle slags, er enige om at Adam og Eva var det første jordiske par, og at de startede

Islams Principper

www.masjed.dk

generationerne. Ingen videnskabelig undersøgelse peger på at mennesket kom til sin eksistens gennem forskellige individer, hverken samtidig, på forskelligt tidspunkt, eller på forskellige geografiske positioner. De fleste videnskabsfolk er enige om at mennesket er blevet til på en gang, og derefter er det gået videre til hele den menneskelige race.

Adam, som det første menneske på jorden, var også den første af Guds profeter. Gud åbenbarede sin religion til ham, Islam, og befalede ham at give den videre til sine efterkommere; læren om, at Allah er En, verdens Skaber og Opretholder, at Han er den eneste Hersker, og den eneste der bør adlydes og tilbedes. At det er Ham vi skal tilbage til en dag, at det er Ham vi skal søge om hjælp, at vi bør leve et retskaffent liv i henhold til de ting der glæder Ham, og hvis dette bliver efterlevet, vil livet blive velsignet, og hvis ikke, så vil vi lide både her på jorden, og i det kommende.

De af Adams efterkommere der var "ode, fulgte denne vej, men de der var onde forlod deres forfaders lære. De begyndte at tilbede solen, månen og stjernerne, og andre begyndte at tilbede træer, dyr og floder.

Andre troede at luft, vand, ild og helbred og alle de gode kræfter i naturen var under forskellige guders kontrol, og at en særlig tjeneste i en af disse retninger kun kunne opnås ved at tilbede en særlig gud. Uvidenheden kom på denne måde til at råde indenfor de mange former for afgudsdyrkelse og flerguderi. Det var på denne måde at de mange variationer af religion opstod. Det var på denne tid, at Adams efterkommere spredtes

ud over hele jorden, og formede forskellige racer og nationer. Hver nation skabte herefter deres egne religionsforestillinger, med egne ritualer. Gud, som den eneste hersker og alverdens skaber blev glemt. Enhver form for ondskab kunne nu accepteres i religionens navn. Mange gode ting blev herefter fordømt, eller betragtet som ligegyldige.

Islams Principper

www.masjed.dk

På dette tidspunkt begyndte Gud at oprejse profeter blandt alle nationerne. Enhver af dem påmindede deres egen nation, om de ting der var blevet glemt eller tilsidesat. Der blev sat en stopper for afgudsdyrkelse og for at sætte nogen ved siden af Gud (**shirk**), og de forskellige vaner og traditioner baseret på uvidenhed, forsvandt, og folkeslagene lærte nu at leve et liv, der var velbehagende for Gud, og dette blev fulgt op med visse love og leveregler, som blev pålagt samfundene alt efter omstændighederne. Der blev oprejst profeter i alle landene og blandt alle folkene, og de praktiserede alle den samme religion og oplærte alle folk i en og samme religion, - Islam.

Der har utvivlsomt rådet forskellige varianter indenfor lovgivning og adfærd, alt efter hvilket udviklingstrin eller særlige lokale omstændigheder på forskellige steder. Den særegenhed i læren, som hver enkelt profet søgte at udbrede, var baseret på den særlige uvane eller tradition, som han søgte at fjerne. Befolkningerne på et meget primitivt stade i udvikling fik (hvad angår kultur, intellekt m.v.) på et given sted, naturligvis meget simple, leveregler, hvorefter de blev modificerede eller forbedrede alt efter samfundet videre udvikling.

Sådanne forskelligheder i læren, var dog kun af overfladisk art. Den fundamentale lære indenfor religionerne var i hovedtrækkene den samme - Guds enhed, et liv i fromhed, godhed og fredelig adfærd, troen på det kommende liv og den retfærdige dom, med efterfølgende straf eller belønning.

Menneskets indstilling til Guds profeter har været sær. Mennesket har mishandlet dem, og forsøgt at gendrive deres lære. Nogle profeter blev sendt bort fra deres lande, andre blev myrdet, endnu andre prædikede et helt liv uden at de nåede at få mere end en enkelt eller to følger. Men til trods for den dårlige behandling, fornedrelsen og manglende forståelse de blev udsat for, nåede deres meddelelse alligevel ud, for disse profeter opgave ikke at fuldføre deres job. Deres tålmodige stræben bar frugt til sidst, og store befolkningsgrupper kom over til deres livsmåde og tro.

Islams Principper

www.masjed.dk

De falske tendenser, født i en tid med afvigen, falske traditioner og uvidenhed, tog nu en anden form. Til trods for at de accepterede profeterne og fulgte deres lære mens de levede, begyndte de efter profeternes død at introducere deres egne ideer inden for profet-læren. De adopterede digtning ind i deres tilbedelsesform, nogle tog endda til at tilbede deres afdøde profeter. Endnu andre gjorde profeten til en guds-inkarnation eller guds-søn, andre associerede deres profet med Gud i Hans guddommelighed.

I al korthed, menneskets forskellige indstillinger i denne retning var nedværdigende og selvdestruerende. De lavede nu idoler af de mennesker, der af Gud var blevet sendt til at tilintetgøre idoler.

Gennem sammenblandinger af religion, falske ritualer født af uvidenhed, grundløse og falske anekdoter, menneskeskabte regler, ændrede menneskene så grundigt på læren efter profeterne, at det blev umuligt at skille aksene fra kornets frø. Det var de heller ikke tilfredse med. så de opfandt så mange fortællinger og historier om deres profeter, at det blev umuligt at rekonstruere deres virkelige liv på jorden. Alligevel, til trods for alt dette, var profeternes mission på jorden ikke spildt. Visse spor af sandheden blev tilbage. Troen på En Gud, og et liv efter døden, var kommet igennem i forskellige nuancerede former. Visse principper om godhed, sandfærdighed og moral var blevet accepteret over hele verden. Profeterne havde på deres måde forberedt det mentale stade hos folkeslagene, på en måde, så den universelle religion kunne blive introduceret, uden fare for korrupsion. En religion der stod i forhold til menneskets sande oprindelse, og som havde i sig, alle de gode ting der var spredt ud over hele verden, og som var acceptable for menneskeheden som helhed.

Som tidligere nævnt, i begyndelsen opstod der profeter, sendt til forskellige nationer og menneskegrupper, og den enkelte profets lære var tiltænkt hans egen stamme eller nation. Årsagen var den, at på daværende tidspunkt i historien var folkeslagene så afskåret fra hverandre, på grund af geografiske afstande, at de rent faktisk ikke kunne forenes og mødes i en tro og et sæt love.

Islams Principper

www.masjed.dk

I tilgift havde uvidenheden hos disse nationer forårsaget moralske og andre normers forfald, til et niveau hvor det havde ændret på trosbegreberne. Behovet for profeterne var tilstede, så de kunne vindes over på Guds side. Det var en proces hvor alle onde tendenser hos dem skulle udviskes, og tendenserne til gode idealer og retskaffenhed skulle fremelskes. Gud alene ved, hvor mange tusinde år der gik med at hæve de moralske, mentale og åndelige normer hos disse mennesker.

Gennem spredning af handel, industri og kunst, opstod der en situation hvor nationerne kunne blandes. Fra Kina og Japan og til Afrika og Europa, åbnedes handelsruter både på havene, og på land. Mange folk lærte skrivekunsten, og oplysninger og ideer spredtes. Det førte til en udveksling i lærdom og dermed kom også de store hærførere, der etablerede kæmpe riger og sammenknyttede forskellige nationer under en og samme lovgivning. På denne måde nærmede nationerne sig hinanden, og deres forskelligheder blev færre og færre.

Under disse betingelser blev det muligt for hele menneskeheden at praktisere en altfavnende og livsgennemsyrende tro. En tro der kunne møde både moralske, spirituelle, politiske, økonomiske og andre behov som var tilstede hos menneskeheden. For henved totusinde år siden, havde menneskeheden nået et mentalt stade, der næsten krævede et religiøst og verdsligt system, som kunne omfatte hele menneskeheden under et.

Buddhismen, til trods for at den kun indeholdt moralske forskrifter, var ikke et komplet livssystem. Den kom fra Indien og spredtes heft til Japan og Mongoliet på den ene side, og Afghanistan og Bokhara på den anden . Buddhismens udsendinge rejste fjernt i verden på den tid. Kun få århundreder senere, opstod kristendommen. Til trods for at den lære Jesus underviste i var ren Islam, så reducerede hans følgere den til en sammenblandet masse, som de kaldte kristendommen. Til trods for at jøderne spredtes så fjert som til Persien og Lilleasien og til de fjerne egne af Europa og Afrika, så spredtes deres ellers så tydelige religion ikke.

Islams Principper

www.masjed.dk

Fra disse få elementer er det allerede klart, at menneskeheden som helhed havde behov for en fælles religion, der kunne forene hele den menneskelige race. Da menneskene ikke kunne finde en fælles religion, der kunne omfatte dem alle, ja så begyndte de endog selv at udvikle de eksisterende religioner, til trods for deres mangelfuldheder.

På et så kritisk tidspunkt i menneskehedens historie, da den menneskelige psyke selv krævede en verdensreligion, blev en profet rejst i Arabien for at tjene hele verden, og alle nationerne. Den religion hen blev gives var igen Islam. Men denne gang var det i et fuldstændigt system, der kunne dække alle menneskets behov og alle aspekterne i livet. Denne profet var Muhammad, Islams profet, Guds fred være med ham.

PROFETEN MUHAMMAD

Hvis vi kaster et blik på verdenskortet, vil vi straks kunne se at intet andet land end Arabien kunne være mere passende for hele verden, og for alle nationerne, når det gjaldt fødslen af en verdensreligion. Arabien rigger lige midt mellem Afrika og Asien, og Europa er ikke langt derfra. På det tidspunkt hvor Muhammad kom, var Europa beboet af civiliserede og kulturelt avancere, folkeslag, disse befandt sig i en tilsvarende afstand fra Arabien som f. eks Indien gjorde.

Ser vi på historiens forløb i netop dette område, finder vi, at intet andet land end Arabien var mere i behov for en profet. Mange nationer i verden havde i lang tid søgt at underlægge sig verden, og konsekvensen af dette var blevet, at de havde udtømt deres egne kraftkilder. Araberne derimod, var et friskt og energisk folk. Såkaldt sociale fremskridt havde resulteret i dårlige vaner hos de avancerede nationer, mens araberne

Islams Principper

www.masjed.dk

ikke ejede en sådan social organisation, og derved var de frie folk uden dekadent fornødelse som følge af luksus og sensuelt begær.

De hedenske arabere i det femte århundrede var endnu ikke påvirket af den onde indflydelse fra kunstige sociale systemer, og verdens store nationer. De besad alle de gode menneskelige egenskaber, uberørte af tidens «sociale fremskridt». De var både modige, frygtløse, gavmilde og trofaste mod deres løfter. De elskede frihed og politisk uafhængighed, de var ikke underlagt nogen imperialistisk struktur eller magt.

Araberne besad også visse uønskede egenskaber i deres livsform, som vi skal nævne senere. Årsagen for dette var den, at der ikke havde været sendt nogen profet til dem igennem tusinde år. Der havde tillige heller ikke været nogen reformator sendt til dem, som ellers kunne have civiliseret dem, og ansporet deres moralske liv og fjernet urehederne. Århundreders frie og uafhængige ørken liv, havde fremelsket og givet næring til helt ekstrem uvidenhed blandt dem. De var blevet så rodfæstede i deres egne uoplyste traditioner, at de havde behov for en overmenneskelig hjælp, til at blive humaniserede.

På samme tid var de dog også det folk der, om de blev givet en overmenneskelig kraft til oprejsning, var rede til at rejse sig op til disse idealers højdepunkt. De var parate til at rejse sig mod alverdens fjendskab for deres sag, om nødvendigt. Det var lige præcis en sådan lille og levende nation, der var behov for, til at få verdensprofeten Muhammads lære udbredt, måtte Allahs fred være med ham.

Desuden var der det arabiske sprog. Jo mere man studere arabisk litteratur, des mere forstår man, at der ikke kan være noget andet sprog mere passende til at udtrykke høje idealer. Det var det bedste til at tydeliggøre guddommelig viden med. og til at fæstne sig i det menneskelige hjerte og få det til at underkaste sig Gud. Små fraser og korte sætninger kan udtrykke en hel verden af meninger og ideer. Det er tillige så kraftfuldt et sprog, at selve udtrykkenes styrke kan bevæge mænd til tårer og ekstase.

Islams Principper

www.masjed.dk

Det er så sødt, at det er som at få honning hældt ind igennem ørerne. Der er så megen harmoni i ordene, at hvert et fiber i kroppen bevæges ved deres symfoni. Det var så rigt et sprog med en sådan styrke, der var behov for til koranen, Guds storslåede ord.

Det var en manifestation af Guds store visdom, at Han valgte Arabien som fødested for verdens-profeten. Lad os nu se nærmere på hvor uovertruffen den velsignede personlighed Gud valgte til denne mission, var.

ET RATIONELT FORSVAR FOR MUHAMMAD SOM PROFET

Hvis man lukker øjnene, og forestiller sig at man er til for 1400 år siden, vil man erkende med det samme, at det er en verden, fuldstændig anderledes end den vi kender i dag. Med den lille befolkning og de store afstande, var det uhyre svært at udveksle ideer.

Kommunikationsmulighederne var få og uudviklede, og den menneskelige oplysning meget sparsom. Folk var snævertsynede og havde vilde overtroiske ideer.

Oplysningens glimt var få og sjældne, og mørket holdt stand. Der var ikke oplysningsstyrke nok tilstede, til at lyse bare en smule op på den menneskelige videns horisont. Der fandtes hverken radio, telefon, tv eller biograf. Jernbaner, biler, flyvemaskiner og lignede, var utænkelige, og der fandtes ingen trykkemuligheder. Kun håndskrevne kopier af bøger cirkulerede til afskrift, og det var den eneste form for

Islams Principper

www.masjed.dk

lærdom, der gik i arv fra generation til generation. Egentlig uddannelse var en luksus kun få fik del i, og uddannelsesinstitutioner var få, og der var meget langt imellem dem. Den menneskelige videns forråd var sparsomt, fremsynet var snævert, og ideer og tanker var begrænset til den nærmeste omgivelse. Selv en lærd på den tid havde mere mangelfuld viden end en almindelig uoplyst i dag, og den mest kulturelle person, var mindre kulturel end en hvilken som helst person på gaden i dag er det. Menneskeheden var sandelig faldet i uvidenhedens og overtroens hul. Når som helst et oplysningens glimt ville vise sig, var det på forhånd dømt til at tabe slaget mod mørket der lå tykt overalt. Mennesker på den tid brugte et helt liv på at opnå en viden, som er hver mands eje i dag. Ting der i dag er «myte» og «overtro», var dengang tidsalderens uanfægtelige sandheder. Ting som vi i dag vil betegne som barbariske, var dagens orden. Metoder der for os er vanartede, moralsk set, var dengang selve sjælen i moral. Vantroen havde nået sådanne proportioner, at intet der ikke var overnaturligt, kunne blive opfattet som værende universel sandhed. Dette folk havde udviklet et mindreværds kompleks så at de ikke kunne forestille sig et menneskeligt væsen med en helgen-sjæl i.

ARABIEN - ET AFGRUNDSMØRKE

I denne gunstige tidsalder var der et område, hvor mørket lå tykkere end andre steder. Nabolandene Persien, Byzantium og Egypten havde et svagt lys af civilisation og lærdom, men Arabien var afskåret på grund af landets enorme ørkenstrækninger.

Arabiske handelsrejsende tilbagelagde store afstande på deres rejser. Det tog dem månedsvis at bringe varer fra disse lande, og det var vanskeligt for dem at opnå nogen

Islams Principper

www.masjed.dk

egentlig viden om nabolandene. I deres eget land fandtes der end ikke et eneste bibliotek, eller en enkelt institution eller læreanstalt. Ingen syntes at have interesse i at udvikle den bestående viden, i den ene eller anden retning, de få der havde nogen viden,

havde ikke tilstrækkelig vi den til at forstå selv de eksisterende videnskaber og kunst udfoldelser, til trods for deres sprogs høje udvikling, sproget der kunne udtrykke den menneskelige tankes mindste skygge på den mest ophøjede måde. Ved at studere den tids litteratur, kan man forvise sig om hvor begrænset deres viden var. og hvor lav deres kulturelle standard var. og hvor overtroiske og barbariske de var. Arabien var et samfund hensunket i forfald. Det var et land uden regering. Hver enkelt stamme anså sig selv for at være en uafhængig enhed. Der var ingen anden lov end den stærkestes «reb». Udøvelse af røveri, ildspåsættelse rovmord og lignende overfor uskyldige mennesker, hørte til dagens orden. Liv ejendom og ære, var i konstant fare. Stammerne var altid ude med kniven efter hinanden, En hvilken som helst triviel uoverensstemmelse, var nok til at starte en omfattende stammekrig. En beduin fra en stamme så sig i sin gode ret til at myrde en fra en anden stamme, uden særlig forklaring.

Hvad disse mennesker end havde af opfattelse om moral, kultur eller civilisation, så var det primitivt og ekstremt. De kunne dårligt se forskel på rent og urent, lovligt og ulovligt. Deres liv var barbarisk, og de levede i hor, druk og spil. Plyndring og mord var en del af deres daglige liv. De kunne stå nøgne foran hinanden uden at tænke noget derved. Selv deres kvinder kunne finde på at strippe nøgne rundt omkring kabaen. De kunne finde på at begrave deres spædbørn, hvis det var pigebørn, af frygt for at nogen skulle blive svigersønner til dem. De giftede sig med deres stedmødre, efter deres fædres død. De var uvidende om så simple og dagligdags ting som at spise ordentlig, klæde sig, og hygiejne.

Hvad angår deres religiøse tro, så led de under samme ondskab som resten af verden. De tilbad sten, træer, afguder, stjerner og ånder. I al korthed, de tilbad alle ting man kan tænke sig, blot ikke Gud.

Islams Principper

www.masjed.dk

De kendte intet til de ældre profeters lære. De havde en forestilling om at Abraham og Ismael var deres forfædre, men de kendte næsten intet til den religiøse forkyndelse, og den Gud de tilbad. Historierne om Ad og Thamud fandtes i deres folklore, men beretningerne om profeterne Hud og Salih, og deres lære, var der intet spor af. Jøderne og de kristne havde overleveret visse legender vedrørende de israelitiske profeter; legender der gav et ynkeligt billede af disse ædle sjæle. Deres lære blev blandet med elementer fra deres egen forestillingsverden, og deres livsforløb var blevet tilsværtet. Man kan i dag få en ide om hvordan disse ældre profeters religiøse opfattelser fra israelitterne, ved at læse i korankommentarerne fra noble lærde. Profeternes institution som sådan, er billedligt talt som alt det de israelitiske profeter stod for, hvilket er hovedbestanddelen i det alle de ædle følgere af sandheden står for. I en sådan tidsalder, og i et så ophøjet land, blev en mand født. Hans forældre døde da han var ganske lille, og få år senere døde hans bedstefar også. Som følge af dette blev han ikke opdraget og træn et efter de normer, so m et al -mindeligt arabisk barn blev på den tid. I sin barndom passede han geder og får, sammen med de andre beduindrenge, da han blev ældre, gik han ind i handel. Alle hans forbindelser og al den handel han drev, var med arabere alene, hvis tilstand vi allerede har beskrevet.

Han var fuldstændig uden skoling, og analfabet. Han havde aldrig chance for at sidde sammen med lærde mænd, for sådanne mænd var ikke tilstede i Arabien. Han fik nogle få chancer til at rejse ud af landet, nemlig til Syrien, men disse rejser var kun forretningsrejse., som de formede sig for arabiske handelskara.